

Úvodní slovo

Vážení čtenáři, zatímco bulvární plátky si v době koronakrizy prý na nedostatek příspěvků nemohly stěžovat, naše e-mailová schránka téměř zela prázdnotou. Nic se konat prostě nemohlo, takže nikdo neměl o čem psát. Že nastalo rozvolnění a společenský život se znovu „probouzel k životu“, se projevilo i na naší složce příchozí pošty. A je vidět, že si možnosti účastnit se kulturních, sportovních i dalších společenských akcí vážíme a bohatě ji využíváme.

Část oblíbených červencových událostí, jako třeba fagotové a hobojoyé vystoupení v Ratajích nebo výstavu zvířectva ve Staňkovicích, máme již za sebou. Divadlo v Klubu Pivovárek (mimořádně poslední!!!) či letní kino v Čestíně nás do konce měsíce ještě čekají, a další v podobě luční slavnosti, letního kina, vernisáže kresleného humoru či nočního divadla nám přinese srpen. Pořadatelé rozličných akcí jsou ve svém živlu a i na další měsíce se plánují karnevaly, závody, tvořivé večery, besedy, koncerty... Nenechte si je ujít. Budu se těšit s vámi na viděnou. Třeba na finále českého poháru v soutěži házení oboustrannou sekerou. Nebo na instalaci Kamenů zmizelých. Nebo jinde. Přijďte.

Srpen plný přátelských setkání a radosti vám všem.

Kateřina Kyjonková

Italské momenty

Že Itálie není zrovna nejbezpečnější zemí, kterou by bylo vhodné v těchto časech navštívit, už víme, přesto jsme si neodpustili zavzpomínat na ni jedinečným způsobem, a to díky manželům, jež spolu tvoří Duo Ruggieri a nezaprou, že v jejich tělech proudí italská temperamentní krev. (Nebojte se, nepřijeli z Lombardie, nýbrž z Prahy, kde řadu let žijí a pracují).

Byli našimi prvními externími návštěvníky, kteří nás přijeli navštívit hned po skončení zákazu veřejných akcí v době koronaviru, a zpříjemnit nám začátek léta.

A věřte, několikaměsíční odloučení od těchto hudebních radovánek bylo velice znát: nejen na našich lidech, kteří radostně poposedávali na židlích, ale i na účinkujících, kteří měli i po mnohaleté praxi a vystupování před obe-

censtvem v prvním momentě nepatrnou trému, zda umí vše dobře a nic nezapomněli, byť to doma zaručeně opakovaně trénovali – a nejsem si zcela jista, zda sklidili tak bouřlivé ovace od svých sousedů, jako tento den od nás. Jedná se totiž o prvotřídní operní zpěv, který nelze nikterak ošidit tlumením hlasu, a jen samotné rozezpívání trvá mnohdy i několik hodin, doprovázené baletními kreacemi, za které by se nemusel stydět ani Vlastimil Harapes v době své největší baletní slávy.

Zazněly operní perly nejen z italského repertoáru (například Santa Lucia), ale také písně z pera našeho rodáka, skladatele Antonína Leopolda Dvořáka, či slavná píseň New York, New York, kterou si nejčastěji vybavíme ve spojení s Frankem Sinatrou.

pokračování na str. 5

Rekonstrukce budovy školní družiny v Uhlířských Janovicích 2020 – 2022

Zastupitelstvo města Uhlířské Janovice na svém veřejném zasedání 25. června letošního roku schválilo s účinností od 1. 9. 2020 výpůjčku budovy bývalého finančního úřadu v Uhl. Jan. příspěvkové organizaci Základní škola Uhlířské Janovice. Dle stanoviska Krajské hygienické stanice Středočeského kraje je možné na časově omezenou dobu od 1. 9. 2020 do 1. 8. 2022 tyto prostory využít jako náhradní prostory po dobu rekonstrukce budovy školní družiny v č. p. 273 v ulici Komenského v Uhlířských Janovicích.

Od 1. 9. 2020 bude přemístěna školní výuka a družina do budovy bývalého finančního úřadu a uvolněná budova školní družiny se bude připravovat na rozsáhlou rekonstrukci. Vyučující, děti i rodiče musí počítat s tím, že přemístění činnosti školní družiny a výuky

do náhradních prostor s sebou přinese řadu změn a omezení.

Stávající stav budovy školní družiny vyžaduje celkovou rekonstrukci a v současné době již probíhá výběr zhotovitele pro její realizaci. Na hranici životnosti je zejména střecha budovy a vytápění akumulacími kamny. Protože podle nových předpisů již staticky nevyhovují v budově stropy, tak při rekonstrukci musí dojít k jejich vybourání a vybudování zcela nových nosných konstrukcí. Z původní budovy prakticky zůstanou jen obvodové zdi.

Město Uhlířské Janovice bude čerpat dotaci na nové vytápění a dotaci na rekuperační systém výměny vzduchu v budově. Nově budou v podkroví vybudovány dvě menší učebny a celkem bude možné využívat 7 učeben. Po dokončení bude budova vy-

hovovat všem platným hygienickým předpisům pro školská zařízení a bude možné navýšit kapacitu školní družiny ze 110 na 120 dětí. Větší navýšení kapacity v budově není možné vzhledem k tomu, že ji nelze zvětšit přístavbou do zahrady kvůli zastínění sousedních domů.

Město Uhlířské Janovice děkuje všem za spolupráci na přípravě rekonstrukce a přemístění školní družiny i výuky do náhradních prostor. Všichni se můžeme těšit, že ve zrekonstruované školní budově bude po dlouhých letech krásné a moderní prostředí pro děti i personál školy. Díky patří i zastupitelům, kteří souhlasili s financováním rekonstrukce z rozpočtu města.

Ing. Eva Petrásková,
tajemnice Městského úřadu
Uhlířské Janovice

Poradní dny pro sluchově postižené a seniory v roce 2020

31. července, 21. srpna, 25. září, 30. října a 27. listopadu - vždy od 10.00 do 11.30 hodin

Zasedací místnost MěÚ Uhlířské Janovice Pečírková ulice č. p. 168

Od 8.00 do 9.30 nás můžete zastihnout v hale Domova seniorů.

Případné dotazy a domluvy lze provést telefonicky na čísle 731 115 089.

Naše služby:

Prodej baterií, hadiček a filtrů do sluchadel,
Poučení o údržbě a vysoušení sluchadel,
Drobné opravy, čištění sluchadel,
Poradenství k pořízení či opravám sluchadel,
Kontakty na opravny sluchadel a lékaře ORL,
Půjčovna kompenzačních pomůcek,
Sociální poradenství,
Sociální aktivizační služby,
Kontakty na další poskytovatele soc. služeb.

Službu poskytuje Centrum pro zdravotně postižené a seniory
Stč. kraje, o. p. s., Kutná Hora

Kontakt: Dolní 186, 284 01 Kutná Hora

Mgr. Alena Remešová

Tel.: 327 514 779, mobil: 731 115 089

Email: czp.kh @seznam.cz

Fond pro Kutnohorsko pomohl za tři měsíce desítkám dětí a rodin z regionu

Fond pro Kutnohorsko zřízený Nadačním fondem Eduzměna pomohl za necelé tři měsíce své existence desítkám dětí a jejich rodin z regionu. Do konce června podpořil 28 projektů celkovou částkou 742 895 Kč, některé další projekty ještě čekají na schválení. Ke konci června tak skončila první etapa jeho existence spojená především s minimalizací dopadů koronavirové krize na učení dětí.

Fond však chce pomáhat i v budoucnu. „První grantová výzva skončila ke 30. červnu, o jeho dalším směřování a možnostech čerpání budeme informovat v následujících týdnech,” upozorňuje Zdeněk Slejška, ředitel Nadačního fondu Eduzměna.

Kromě pořízení notebooků a tabletů prostředky z fondu směřovaly například na vybavení studijní místnosti na jedné z ubytoven v regionu, příměstský tábor s doučováním angličtiny, výtvarné a psací potřeby, socializační a integrační pobyty pro děti, příspěvky na letní tábory, přípravné skupinky pro předškoláky či projekt komunitního doučování.

„Na začátku do fondu přicházely žádosti týkající se především řešení problému s chybějícím či nedostatečným technickým vybavením. Děti ze sociálně slabších rodin či rodin s více dětmi potřebovaly notebooky a datová připojení, učitelé mobilní telefony a tarify s neomezeným voláním,” říká Zdeněk Slejška a dodává: „V posledních pár týdnech ubylo těchto žádostí a bylo vidět, že školy i míst-

ní neziskové a volnočasové organizace přemýšlejí o budoucnosti a hledají možnosti, jak zmírnit následky absence školní docházky na učení a socializaci dětí. Začaly žádat o podporu letních pobytových či příměstských táborů, integračních a socializačních pobytů nebo doučování.“

Koho Fond pro Kutnohorsko podpořil? Několik příběhů za všechny:

1) Tři nadaní žáci Základní umělecké školy ve Zruči nad Sázavou. První se závažným onemocněním, které ho nutí zůstat v izolaci. Druhý se zotavuje po úrazu a má omezenou hybnost. Třetí je ze sociálně znevýhodněného prostředí. Všem Základní umělecká škola ve Zruči nad Sázavou zakoupila z prostředků Fondu pro Kutnohorsko notebooky s odnímatelnou obrazovkou, na níž se dá pomocí dotykového pera kreslit podobně jako na papír. Děti se tak mohly naplno účastnit výuky a dále rozvíjet svůj výtvarný talent.

2) Dvacítka dětí z jedné z kutnohorských ubytoven se v období uzavřených škol celý den tísnila na malém prostoru zdejších bytů s dalšími rodinnými členy. Prostředí příliš nenahrávalo kvalitnímu průběhu distanční výuky. Díky penězům z Fondu pro Kutnohorsko se ale podařilo dovybavit jednu zdejší místnost. Děti tím získaly bezpečný prostor, kvalitní pomůcky a také nezbytnou podporu při výuce.

3) Žák druhého stupně Základní školy a Praktické školy Kutná Hora pochází z nelehkých sociálních

podmínek. Učitelé se shodují, že se v hodinách velmi snaží a učení mu jde. Doma neměl potřebné vybavení pro to, aby se mohl zapojovat do online výuky. A tak škola pro něj požádala o zajištění notebooku. Ještě než jej však mohl začít používat, bylo třeba chlapci založit e-mail a osvěžit mu znalosti z hodin informatiky o ukládání a odesílání dokumentů. Vzhledem k omezeným možnostem setkávání probíhala tato příprava telefonicky, což situaci ještě více komplikovalo. S pomocí rodiny však chlapec vše zvládl a jeho výuka na dálku se stala zajímavější, intenzivnější a zábavnější. Nejen on, ale všichni z rodiny se zdokonalili v počítačové gramotnosti a společně se podíleli na přípravě na výuku.

Prostředky z Fondu pro Kutnohorsko podpoří i projekt vrstevnického doučování. Během něj pomáhají dětem se zvládnutím probírané látky většinou studenti středních škol. Tito lektori projdou potřebnými školeními, budou jim k dispozici mentori z řad sociálních pracovníků a především učitelé. Ti budou jednak dohlížet na kvalitu jejich práce, ale také jim pomohou s přípravou hodin a mapováním posunu ve výsledcích doučovaného žáka. Tento způsob doučování zatím není v Česku příliš obvyklý, celosvětově se ale velmi osvědčil. Kromě přínosů pro doučované dítě pomáhá i tomu, kdo učí - rozvíjí jeho osobnost, dodává mu sebedůvěru a také dobrý pocit z pomoci druhému.

Tomáš Lebeda
(redakčně upraveno)

Chovatelský svátek ve Staňkovicích

Ve dnech 4. a 5. července 2020 se ve Staňkovicích uskutečnila 8. okresní chovatelská výstava králíků, holubů a drůbeže.

Když v březnu letošního roku propukla ona koronakrize a s ní spojená omezení, řada chovatelů se s letošní výstavní sezónou loučila.

Veškerý společenský život ustal a dlouho jsme slýchali jen černé scénáře budoucího vývoje. Naštěstí příznivý vývoj situace přinesl toužebně očekávané rozvolnění většiny zákazů a i společenský život se začal obnovovat.

Pro naši ZO ČSCH ve Staňkovicích to byla příznivá zpráva a bylo možné se pustit do organizování snad již tradiční výstavy.

Den D nastal již 2. července, kdy jsme přebírali od chovatelů zvířata na výstavu. Následující den se konalo odborné posouzení vystavených zvířat, kterého se zhostili zkušení posuzovatelé. Posouzeno a obodováno bylo celkem 228 kusů králíků 29 plemen ve 36 rázech, 107 kusů holubů 16 plemen ve 24 rázech a 73 kusů drůbeže 12 plemen v 18 rázech. Za nejlépe ohodnocená zvířata samozřejmě čekalo chovatele ocenění. V odbornosti králíků bylo uděleno 13 čestných cen, u holubů bylo uděleno 7 cen a u drůbeže 6 cen. Ocenění se dočkali i mladí chovatelé za svou účast na výstavě.

Jen co se v sobotu ráno výstava otevřela, začali přicházet první návštěvníci a řada z nich měla zájem o koupi zvířat do svých chovů. Výběr byl vskutku pestrý a během výstavy se prodalo 40 kusů králíků a také několik kusů drůbeže.

Dá se říci, že se výstava těšila velkému zájmu veřejnosti, neboť ji

navštívilo 665 platících návštěvníků, kteří měli možnost zhlédnout širokou škálu plemen drobných hospodářských zvířat. Děti do patnácti let měly vstup zdarma. Pozornosti se těšila i expozice věnovaná včelaření. Za její organizaci bychom tímto rádi poděkovali včelařskému spolku v Uhlířských Janovicích. Velký úspěch jako již tradičně měla tombola, ve které bylo možné vyhrát řadu zajímavých a hodnotných cen. Samozřejmě by ji nebylo možné uskutečnit bez podpory mnoha místních sponzorů. Za jejich vstřícnost, podporu a přízeň i v této složité době jim patří náš dík. Příjemnou a pohodovou atmosféru doplňovala živá hudba, která podkresovala četné debaty chovatelů i návštěvníků. Ani děti nepřišly zkrátka. Jako vždy pro ně byl připraven dětský koutek a největší atrakcí byl skákací hrad.

Počasí nám přálo, a tak jsme po delší době měli možnost alespoň na chvíli zapomenout na každodenní starosti a užít si milé setkání s přáteli a známými v příjemném prostředí a s dobrým občerstvením.

V neděli proběhlo slavnostní předávání čestných cen a pohárů. Při této příležitosti jsme s vděčností a úctou vzpomněli na zesnulého člena naší organizace přítele pana Ladislava Schmidta, který nás opustil jen několik týdnů před staňkovickou výstavou, na jejímž organizování se vždy podílel.

Myslím, že výstava proběhla ke všeobecné spokojenosti členů ZO ČSCH Staňkovice i chovatelů, kteří naši výstavu obeslali svými svěřenci, a samozřejmě i

ke spokojenosti návštěvníků, pro které je výstava pořádána především. Tento chovatelský svátek není jen prezentací chovaných plemen a chovatelské práce. Je také snahou přilákat lidi k tomuto chovatelskému koníčku, který se dnes bohužel vytrácí. Jak chovatelství tak včelaření dnes z našeho venkova mizí. Tyto činnosti, kterým se naši předci po generace věnovali, jsou dnes pro řadu lidí přežitkem nebo omezující zbytečností, která by je okrádala o čas. Ano, z jistého úhlu pohledu je chovatel u svých svěřenců uvázan, ale tato záliba mu na oplátku poskytuje mnoho radosti a potěšení a nutně nás vede k zodpovědnosti a trpělivosti.

Ještě jednou bychom rádi poděkovali všem, kteří se na organizaci a přípravě výstavy podíleli a pomáhali. Děkujeme sponzorům a návštěvníkům za jejich přízeň a za rok na shledanou.

Chovu zdar

Za ZO ČSCH

Jakub Michálek

pokračování z titulní strany

Čas, který jsme společně strávili, uběhl rychleji, než byste řekli špageta a ve tvářích nejednoho posluchače byla vidět značná nevole po tom, co otevřel oči, a myšlenkami, které bloudily někde mezi Římem, San Marinem a Neapolí, se vrátil do Uhlířských Janovic, aby zjistil, že vystoupení už se chýlí pomalu, ale jistě ke konci.

Naprostou třešničkou na dortu byla skladba Funiculi Funicula, která zazněla na závěr a musela se nejméně dvakrát opakovat, aby se na pomyslném parketu vystřídal

větší počet lidí, které tato píseň doslova zvedla ze židle a donutila je tančit, i když se dávno zařekli, že ve svém věku již tančit nebudou.

No schválně, pust' se si i vy a nechte se unášet rytmickou melodii, která ve vás vyvolá nejen dobrou náladu, ale také chuť vstát a roztočit se po místnosti tam a zase zpět, stále dokola, dokud na vás nepřijdou zvonit sousedi – samozřejmě, aby se k vám mohli přidat.

Za celý Domov seniorů

Mgr. Veronika Nešporová

Česká dvouplátková akademie

Dlouho bylo otázkou, zda se letos vzhledem ke všem korona opatřením bude konat Letní fagotová akademie. K radosti pedagogů, studentů i všech ostatních milovníků kvalitní hudby bylo rozhodnuto, že ano.

Poprvé letos proběhla pod novým názvem - Česká dvouplátková akademie. Poprvé se také konala v komornějším duchu, ale i tak se v týdnu od 11. července rozléhaly bohubilé tóny fagotů a hobojů snad ze všech ratajských koutů.

Během týdne proběhly tři koncerty pro veřejnost. Krom zahajovacího a závěrečného, které se vždy konají na zámku, to byl také koncert s kouzelnou atmosférou na hradě Pirkenštejn. Ten proběhl hlavně díky vstřícnosti hradního pána Ondřeje Kobzy, který Českou dvouplátkovou akademii vpustil do prostor svého panství a umožnil jí zde vyučovat, cvičit i uspořádat vystoupení pro veřejnost. Účastníci akademie mu za tuto možnost veřejně vřele děkovali, a návštěvní-

ci pirkenštejnského koncertu mu děkovali v duchu, protože koncert na hradě má naprosto jedinečnou a neopakovatelnou atmosféru. A i když se padesátka posluchačů během první půle koncertu tísnila v malém hradním pokoji, stálo to za to. Druhá polovina koncertu pak probíhala na hradním nádvoří pod pirkenštejnskou zvonící. Jménem všech návštěvníků chci Ondřejovi poděkovat, že nám poskytl

možnost prostory Pirkenštejna navštívit. Poděkování patří také městyso Rataje n. Sáz. za podporu celé akce a za zprostředkování prostor zámku ke zkoušení a koncertům. A největší díky si zaslouží Kačka Kmínková, která akademii organizuje.

Jak celý dvouplátkový týden probíhal se podrobně dozvíte v příštím vydání.

Kateřina Kyjonková

Do zámku v Ratajích nad Sázavou se vrátil historický mobiliář

V původně středověkém městečku Rataje nad Sázavou (Kutnohorský) se otevřela veřejnosti v postupně opravovaném zámku nová instalace v prvním patře západního křídla, která představuje interiéry vybavené mobiliářem z období biedermeieru, historismu, secese a stylu art deco ze soukromých sbírek.

Ratajský zámek od 18. století nebyl obýván a v minulém století byl obcí využíván jako škola a proto se z jeho původního zařízení nic nezachovalo. Nová prohlídková trasa je proto vybavena mobiliářem ze soukromých sbírek a vytváří tak názakovou instalaci interiérů, které v současné době jsou i v památkových objektech ve státní správě většinou navraceny do podoby za posledních majitelů v době tzv. první republiky. V současnosti se jedná o zcela unikátní projekt. Na prohlídkové trase návštěvníci zhlédnou několik interiérů reprezentačního i soukromého charakteru, vybavených mobiliářem z 19. a 1. třetiny 20. století. Nejstarší interier představuje Velký salón

ve stylu biedermeieru, doplněný rozsáhlým souborem české jemné kameniny s mědirytinovým tiskem a vzácnou kameninou – terralitem a siderolitem – která se vyráběla jen na Teplicku a Děčínsku. Zajímavostí je ložnice vytvořená podle návrhů architekta Jana Kotěry, představitele geometrické secese a tvůrce kotěrovské moderny.

Rataje nad Sázavou jsou poprvé zmiňovány roku 1289 a jejich držitelem byl Přibyslav z Rataj. Rod purkrabího Pražského hradu Hroznaty z Úžic byl spřízněn se Závišem z Falkenštejna, a proto mu byl (1293) králem Václavem II. majetek odňat. Za Jindřicha z Lipé (za krále Jana Lucemburského zemský hejtman a za jeho nepřítomnosti hlavní vládce království; v Brně měl dvůr s bývalou královnou - vdovou Eliškou Rejčskou), byly Rataje proměněny v opevněné městečko, chráněné na jihu a severu dvěma hrady (ojedinělá soustava dokončena roku 1346 již po jeho smrti), z nichž jižní, zvaný Pirkštejn (Pirkenštejn), byl v 1. čtvrtině

18. století proměněn ve faru a obranná věž (bergfrit) ve zvonici. Severní horní hrad Rataje stál na místě dnešního zámku a s městečkem byl spojen hradbou se vstupní branou. V 60. letech 14. století se dostaly Rataje do majetku rodu pánů z Pirkenštejna, který se usadil na jižním dolním hradě (jeho jméno přeneseno z názvu rodového skalního hradu Sloupu u České Lípy). Z tohoto rodu vynikl Hynek Ptáček z Pirkštejna, představitel panské jednoty v bitvě u Lipan a vlivný politik po smrti krále Zikmunda Lucemburského.

V 16. století si zvolil Ladislav Malešický z Černožic za své sídlo naopak severní zchátralý hrad, který jeho rod přestavěl na renesanční zámek. V 1. čtvrtině 17. století se ve vlastnictví vystřídali různí majitelé; až za třicetileté války, roku 1636 zakoupili panství páni z Talmberka. V letech 1663–1672 přistoupil k raně barokní přestavbě zchátralého zámku František Maximilián z Talmberka podle projektu italského architekta Andrease di Quardiho (Ondřeje de Guardie). V 18. století je zámek v držení knížecích rodů Kinských a Lichtensteinů, kteří zde však již nikdy nepobývali a umístili do něj správu panství. V roce 1933 prodává Jan II. z Lichtenštejna zámek ratajské obci, která zde zřídila obecní úřad, poštu, četnickou stanici, školu, muzeum a knihovnu.

Infocentrum a prohlídky zámku:

Do 30. 9. otevřeno denně mimo pondělí 8.00 - 16.00, v říjnu soboty a neděle 8.00 - 16.00.

Miroslav Smaha

Tenisový víkend v Rašovicích

Od rána, druhou červencovou sobotu, měly proběhnout na tenisových kurtech – v Jindicích a Rašovicích – dva turnaje. Na jeden den byly naplánovány zápasy ženských dvouher a mužských čtyřher. Počasí ale vše změnilo, vydatný déšť hráče zastavil. Na rašovický antukový kurt mohli nastoupit až po obědě, kdy přestalo pršet, už pouze muži. V chladném sobotním odpoledni se utkalo šest dvojic složených z místních i přespolních sportovců. Nejúspěšnější tenisový mužský pár v tomto turnaji vytvořili Zbyšek Šaněk (Jindice) a Karel Žáček (Kutná Hora), když ve finále porazili Jiřího Janouška (Netušil) s Mirkem Boláčkem (Rašovice).

Na druhý den, na neděli, bylo přesunuto soupeření žen. Do turnaje se přihlásilo a postupně se na antuce vystřídalo sedm tenistek. V podstatně příjemnějším slunečném počasí, ode-

hrály 16 zápasů. Vítězkou tohoto ročníku se stala Kateřina Šmejdivá, druhé místo patřilo Kláře Košvančové, obě z Rašovic a třetí místo obsadila Barbora Hrbková z Jindic.

O občerstvení pro sportovce i jejich příznivce a diváky se po oba dny postaral personál pohostinství sousedící se sportovištěm.

Do konce tenisového roku se v Rašovicích uskuteční ještě dva další turnaje. V srpnu tradiční Family Cup a v září se na kurtu znovu sejdou ženy, tentokrát odehrají čtyřhry.

Více o rašovickém tenisu zde: www.tenis-rasovice.webnode.cz

Josef Drahorád
foto Jiří Janoušek

VIII. ročník nohejbalových trojic

Podveky 27. 6. 2020

Po dlouhé době krásný víkend, teploty kolem 30 °C a bez deště. Ideál pro konání VIII. ročníku nohejbalového turnaje trojic v Podvekách. Ještě tři dny před turnajem bylo přihlášeno 18 týmů. Nakonec turnaj za-

čal se 16 týmy rozdělenými do dvou skupin. I s vyřazovací částí turnaje se odehrálo 64 zápasů na dvou hřištích.

V půl šesté začalo semifinále: Parta MY:Uhlíři FANS 0:2, Rumíci:Kopyta 1:2.

O 3. místo: Rumíci:Parta MY 2:0

Finále: Kopyta:Uhlíři FANS 2:0

Vítězem se stalo družstvo Kopyta ve složení: Zdenda Novotný, Martin Svoboda, Luboš Klouda. Kapitán Zdenda poskládal skvělý tým a tak můžeme konstatovat, že titul zůstal doma, v Podvekách.

Občerstvení bylo perfektní, po půlnoci všechno došlo – pivo, guláš, párky. Během turnaje hrál DJ Pěťa Lanc, večer jistil harmonikář Pěťa Kalčík, s trubkou Jarda Provazník.

Byl to jeden z nejhezčích turnajů od roku 1997, kdy se v Podvekách nohejbal začal hrát pod záštitou firmy BENE. Všem díky.

Jirka Beneš

Dětské rybářské závody v Rašovicích

Na začátku léta, 5. července, proběhly v Rašovicích historicky první dětské rybářské závody.

Účastníci ve věku do 15 let začali přicházet sami nebo v doprovodu svých příbuzných na břeh Dubinského rybníka v sobotu ráno kolem sedmé hodiny. Po registraci, vylosování stanovišť, seznámení se s pravidly a celým programem byly závody v 8 hodin zahájeny. Deset mladých rybářů si mohlo vybrat způsob lovu – na plavanou nebo na položenou – a použít jeden prut s jedním návazcem a háčkem. Na regulérnost dohlíželi dva rozhodčí, ti také každý úlovek měřili a zapisovali do evidenčních lístků.

Závody byly rozděleny do dvou jedenapůlhodinových částí. Během přestávky si rybáři změnili lovná stanoviště a občerstvili se. Občerstvení, včetně rybí polévky, bylo připraveno i pro dospělé. Před polednem slunečné soboty byly úlovky vyhodnoceny a vyhlášeny výsledky.

Závodníci soutěžili o ceny porízené z finančních prostředků rašovického obecního úřadu a věnované několika rodiči. Oceněna byla první ulovená ryba, největší ryba a samozřejmě se počítala délka všech ryb chycených jedním rybářem.

Jako nejúspěšnější se ukázal Viktor Navrátil, který u 11 ulovených ryb dosáhl celkové délky 178 cm. Největší rybu, šedesáti šesti centimetrového amura, vytáhl

s podporou tatínka sedmiletý Tadeáš Šesták. Nejrychleji ulovil rybu (kapra) Jakub Drahorád, který také skončil na celkovém druhém místě. Třetí příčku obsadil Filip Polák s třemi úlovky a 104 cm.

Věříme, že místními občany uspořádaná akce byla pro soutěžící děti i dospělé, kteří je doprovázeli nebo se přišli jen tak podívat, příjemným začátkem letošního léta a možným založením nové tradice.

Josef Drahorád

Zprávičky vodníčka Vavřinečka

Moji milí,

přináším vám nejčerstvější zprávy z MŠ Vavřinec.

Prázdniny jsou v plném proudu, děti ve školce si užívají sluníčko i letní deště a mají tu možnost společně se potkávat celý červenec. V rámci koronavirové doby, kdy se nadobro zastavilo dění kolem nás a i provoz školy, děti i jejich rodiče mohou využít prodlouženou dobu letního provozu.

Velkou událostí, která se odehrála v posledních dnech a při kte-

ré jsem dokonce byl přítomný, bylo loučení s předškoláky. Jemu předcházelo společné odpolední putování, určené přímo pro ně. Celým odpolednem je provázela moje dobrá kamarádka Bublínková víla a i další mí dobří přátelé: Studánková víla, Duhová víla, Pramínek Uličnice a dokonce potkali i dědu od potoka a starou paní mlynářku. Děti plnily různé úkoly a na konci cesty se setkaly se mnou, vodníčkem Vavřinečkem! Povožil jsem je na lodičce po Vavřineckém rybníku a ony mi

zase pomohly krmit kapry. Nakonec proběhlo na zahradě školy oficiální loučení za přítomnosti paní starostky. Byl to moc krásný den.

Ted' je ve školce stále veselo, šťastné hlasy dětí slyším až u rybníka. Hrají si na indiány a celé léto tráví v indiánském duchu. Kdybyste viděli ty krásné členky, trička, lapače snů nebo ten totem, kdybyste slyšeli ty indiánské tance a zpěvy linouců se obcí, jistě byste věřili, že indiáni jedou!

Přeji všem pohodové léto.

Váš vodníček Vavřineček

Z historie kováren v obcích – Jindice

První písemná zmínka o Jindicích je z roku 1336.

V roce 1601 koupil poplužní dvůr s rybníky, mlýnem, výsadní krčmou, cihelnou a kovárnou Daniel Pražák, měšťan Nového Města pražského. Již v roce 1605 postavil nový zámek s dvorem, pivovarem, vinopalnou, kovárnou a rozsáhlým parkem. Tento majetek spolu s panskou kovárnou a poplužními dvory v okolních obcích je vzpomínán i v dalších letech 1615, 1629, 1646, 1765, 1796, 1847. Prvním známým kovářem v Jindicích byl Václav Karel. V průběhu let se na panské kovárně střídali nájemní kováři. Soukromou kovárnu v č. p. 18 provozoval Václav Měšťánek, nar. 19. 9. 1860, kovář a podkovář z Onomyšle. V této kovárně se mimo jiných kovali koně, kteří dováželi vytěžený bílý křemen z lomu v Miletínském lese do skláren. Po první světové válce pracoval u pana Václava Měšťánka kovářský tovaryš Josef Roub. V průběhu let se vztahy mezi Václavem Měšťánkem a nyní již jeho zetěm Josefem Roubem zhoršovaly, až v osudném roce 1932 došlo k tragédii, kdy Josef Roub zastřelil paní Měšťánkovou. Pana Měšťánka několikrát postřelil a nakonec se zastřelil sám. Jeho manželka Růžena s malou dcerkou utekla do vesnice. Václav Měšťánek se sice vyléčil, ale zemřel v roce 1938. Tehdejší kovářský tovaryš Alois Filip z Jindic po nějakém čase tuto kovárnu propachtoval.

Kovářské a podkovářské řemeslo zde provozoval do zrušení živností v 50. letech.

Zajímavosti z historie Jindic:

V Jindicích se roku 1818 narodil Josef Pečírka, vyhlášený lékař a spisovatel. Jeho otec byl na jindickém panství zahradníkem.

V současné době probíhá v Kutné Hoře v Tylově domě výstava „Müllerova mapa Čech z roku 1720“. Zaměření a nakreslení mapy „Království českého“ prováděl Johann Cristoph Müller v letech 1712 – 1720. Jeho potomek Josef Müller, c. k. báňský dvorní rada, kutnohorský rodák, byl od roku 1847 majitelem jindického panství. Ten roku 1886 daroval exemplář prvního vydání velké „Müllerovy mapy Českého království“ (zpracovaného jeho předkem Johannem Christophem Müllerem) Archeologickému sboru Vocol v Kutné Hoře.

Vystavená mapa v tištěném provedení je rozdělena do 25 sekcí velikosti 54/46,5 cm. Celkový rozměr mapy je 2.822 cm x 2.403 cm! Mapa má grafické přibližné měřítko 1:132 000 (2 české míle představují 4 hodiny chůze, 1 česká míle měří 1,53 km, na mapě 2 míle = 81 mm). Na mapě jsou zaneseny vodní toky, rybníky, cesty a silnice, města s hradbami i bez, vesnice i bývalé, samostatné usedlosti, zámky, kláštery i zříceniny, sklárny, doly na cín, železo, měď a drahé kovy, mlýny, přívozy, přes ře-

ky, lázně, poštovní úřady, železářské a měděné hutě a další. Schematicky jsou zachyceny lesy, reliéf krajiny má plastický ráz díky stínování. Mapa je opatřena mapovou legendou. Sloužila pro hospodářské i vojenské účely.

Pro představu, jak prováděl případné trigonometrické měření v terénu:

Měření směrů a úhlů pomocí buzoly.

Měření vzdáleností strojem v kočáře (počet otáček jeho kol s přepočtem na obvod kola na ujetou vzdálenost). Ta se následně redukovala na přímé vzdálenosti mezi měřenými lokalitami. Poté probíhalo 2 roky zpřesňování s revizemi krajskými hejtmány.

Vyrytí mapy do měděných desek trvalo 3 roky. Mimo vlastního mapového provedení obsahuje i grafickou výzdobu v rozích mapy podle návrhu pražského malíře Václava Vavřince Reinera. Za svůj krátký život (48 let) Johann Christoph Müller obdobným způsobem vypracoval na žádost Uherských stavů „Velkou mapu Uher“ (1708 – 1709). Souběžně pracoval na mapování „Markrabství moravského“ (1708 – 1714). Při dokončování mapy „Českého království“ začal s mapováním Slezska, které však nedokončil, zemřel 21. 6. 1721 ve věku 48 let. Vydání mapy „Českého království“ se nedožil.

Uhlířské Janovice a okolí jsou na listech č. 18 a 19.

Jaroslav Urban

STS Uhlířské Janovice, s.r.o.

285 04 Uhlířské Janovice, Smetanova 479,
Tel: 327 551 011, Fax: 327 551 018
email: sts@stsuj.cz, www.stsuj.cz

PNEUSERVIS

Využijte služeb našeho pneuservisu. Objednejte se online z pohodlí Vašeho domova na rezervace.stsuj.cz

O blížícím se termínu přezouvání budete informováni zprávou SMS.

Prodáváme mnoho značek pneumatik

AGATE, BARUM, CONTINENTAL, FIRESTONE, FULDA, GT RADIAL, BRIDGESTONE, HANKOOK, KLÉBER, DUNLOP, MICHELIN, GOODYEAR, MATADOR, NOKIAN, PIRELLI, SEMPERIT UNIROYAL.

Dále prodáváme výměnné fondy, baterie, svářecí vč. servisu, svařovací materiály, technické plyny LINDE gas.

Přezouváme a vyvažujeme na moderních strojích FAIP, příjemné prostředí a káva zdarma.

Preventivní ochrana pneumatik proti průrazu náplní VIPSEAL. Mytí kol pro osobní automobily v myčce FAIP W 850. Čistíme a plníme klimatizace vozidel i s výjezdem k zákazníkům. Přebrušujeme skla světlometů.

STROJÍRENSKÁ VÝROBA

Nabízíme volné kapacity pro obrábění a dělení materiálu na nových CNC strojích.

Obrábění na CNC soustruzích Colchester, HAAS a IKS, CNC obráběcích centrech Colchester a HAAS, klasické obrábění, protahování drážek, ohýbání trubek do průměru 120 mm, lisování do 100 t, ohraňování plechů na ohraňovacím lisu Durma s šesti číslíkové řízenými osami o max. tlaku 170t a délce 3m, dělení tyčového a profilovaného materiálu na CNC pásových pilách, tvarové dělení ocelových plechů plazmou, plamenem a vláknovým laserem, tryskání a barvení práškem.

Dosahujeme vysoké kvality výroby i díky modernímu přenosnému měřicímu ramenu CIMCORE 7325 s 3D měřením.

Přejeme všem hezké prázdniny a příjemné prožití dovolené :-)

PNEUSERVIS

Po - Pá: 6,30 – 16,00; So: 8,00 – 11,00 pneuservis@stsuj.cz
tel.: 327 551 015, fax: 327 551 016 602 297 353, mob.: 724 310 543

STROJÍRENSKÁ VÝROBA

Po - Pá: 6,00 – 14,30 zvonik@stsuj.cz
tel.: 327 551 012, mob.: 724 249 433

VFELECTRIC

specialista elektro

UHLÍŘSKÉ JANOVICE, KOLÍNSKÁ 892

SÁZAVA, BENEŠOVSKÁ 4

RYCHLOVARNÁ KOVICE SENCOR®

OBJEM 1 LITR
1100 W

OCHRANA PŘEHŘÁTÍ

SKRYTÁ TOPNÁ
SPIRÁLA

-50%

~~399,-~~
199,-

SLEVA 200,-

PRAČKA i INDESIT

VRCHEM PLNĚNÁ
A+++

ÚSPORNÝ PROGRAM

6 KG
1000 OT/MIN

-25%

~~7.990,-~~
5.990,-

SLEVA 2.000,-

Chyby a omyly v textu, cenách a technických specifikacích vyhrazeny. Nelze zvýhodnit kartou VF Electric.

Ceny jsou uvedeny bez REPO. Akce probíhá do vyprodání zásob.

KAŽDÝ MĚSÍC NOVÉ AKCE NA [WWW.VFELECTRIC.CZ](http://www.vfelectric.cz)

ZNAM KVALITY
PROPOJČUJE SDRUŽENÍ
POHREBNICTVÍ ČR

Pohřební služba
Jeřábek spol. s r.o.

Uhlířské Janovice

Hasičská 521, budova úřadu práce

Provozní doba: po – pá 8:30 – 15:30

Tel.: 326 722 945, nonstop převoz zesnulých 602 123 503

Web: www.pohrbyjerabek.cz, email: pohrbyuhljan@seznam.cz

- důstojné smuteční rozloučení v obřadních síních, kostelích, z domu smutku po celé ČR,
- rozloučení v rodinném kruhu v pietní místnosti pro max 8 osob,
- kremaci i uložení do hrobu nebo hrobky,
- hudbu reprodukovanou i živou (kvartet nebo kapelu),
- 21 druhů rakví v hodnotách od 3.425,- do 39.100,-,
- řečníka pro občanské i kněze pro církevní rozloučení,
- zajistíme autobus pro smuteční hosty, kvalitní květinovou vazbu,
- výkop hrobu i otevření hrobek, rozptýl popela na rozptýlových loučkách,
- kamenické práce, zhotovení nápisových desek a pomníků, prodej hřbitovních doplňků,
- v nutných případech (např. imobilita) sjednáme pohřeb u Vás,
- pomoc při vyřizování úmrtního listu a podobně,
- možnost platby kartou Visa, Visa electron, MasterCard, Maestro, JCB a Diners Club.

Po stopách zmizelých sousedů

Již několikrát jsme společně podnikli cestu do minulosti. Vzpomínali jsme na éru první republiky i na její tragický konec. Prošli jsme obdobím protektorátu i očekávané květnové osvobození. Jedno bolestné téma, které se s druhou světovou válkou pojí, však prozatím zůstalo opomenuto. Tímto tématem je holokaust. Systematické vyvražďování Židů zasáhlo i početnou místní židovskou komunitu.

Židé v našem městě žili po staletí. První doložitelná zmínka o přítomnosti Židů v Uhlířských Janovicích je z roku 1681. Byť se Židé po staletí museli vyrovnávat s řadou omezení, která vyhlášoval buď panovník či šlechta, přece jen společně s našimi předky prožívali četné společenské změny.

Již od roku 1848 se Židé v Janovicích více zapojovali do veřejného života. Podstatná změna nastala se vznikem Československa. Poprvé nastalo období klidného života Židů, kteří se plně integrovali do většinové společnosti. Židovské rodiny v Janovicích provozovali mnoho obchodů a živností a zapojovali se i do politického dění ve městě.

Přítrž relativně klidnému soužití přinesla agresivita nacistického Německa. Když v roce 1938 byla republika nucena podvolit se mnichovskému diktátu, začalo vyjednávání našich diplomatů s nacistickým Německem o garancích naší suverenity. Němci si kladli řadu podmínek a vyvíjeli tlak na vytvoření protizidovské legislativy. Vláda druhé republiky skutečně začala připravovat příslušné vyhlášky, ty však nevešly v platnost, neboť už v březnu 1939 došlo k okupaci a na území protektorátu začaly platit Norimberské zákony. Na základě

těchto právních norem probíhala rasová diskriminace a následná genocida Židů i dalších, pro Němce méně cenných, skupin obyvatel.

Došlo k vytvoření soupisu veškerých židovských podniků a jejich následná arizace (konfiskace a dosazení arijských správců). Protektorátní úřady vypracovávaly seznamy židovského obyvatelstva a následovala rasová segregace. Zpočátku se Němci snažili donutit Židy k emigraci, avšak tato možnost mohlo využít jen malé procento židovské populace. Protizidovská opatření se postupem času stále zpříšňovala a Židé byli systematicky vytlačováni z veřejného života.

Nacisté dlouhodobě řešili otázku, jak s židovským obyvatelstvem naložit. V listopadu 1941 bylo v Terezíně zřízeno ghetto, které mělo v budoucnu sloužit jako přestupní stanice.

Plán Konečného řešení židovské otázky dostal svou finální podobu na konferenci ve Wannsee 20. ledna 1942. Této konferenci předsedal Reinhard Heydrich.

V květnu téhož roku rozeslalo okresní hejtmanství do měst a obcí zprávu, že ve dnech 1. až 13. června 1942 budou z okresu vystěhováni všichni Židé. Opatření se netýkalo představených židovských náboženských obcí a Židů žijících ve smíšeném manželství.

Dne 5. června se janovičtí Židé museli shromáždit v Kolíně, odkud byli transportováni do Terezína. Jelikož o den dříve zemřel zastupující protektor Heydrich, byly instrukce k transportům zpříšněny. Do transportu do Terezína museli nastoupit i představitelé židovské náboženské obce.

Z Janovic a okolí bylo celkem transportováno 46 Židů. Několik lidí

zahynulo během následujících týdnů a měsíců v Terezíně a další byli zavražděni v koncentračních táborech. Po válce se vrátili pouze dva přeživší.

Není už mnoho pamětníků, kteří si vybaví zdejší židovské spoluobčany. Zůstává už jen pár mlhavých vzpomínek a jedinou hmatatelnější připomínkou místních Židů je bývalá synagoga a starý hřbitov. Od roku 1992 německý umělec Gunter Demnig instaluje na památku zavražděných Židů takzvané kameny zmizelých. Jsou pokládány do chodníků před domy, kde naposledy oběti nacistického běsnění žily. K této iniciativě by se rádo připojilo i naše město.

Pro letošní rok je v plánu instalace 11 kamenů zmizelých.

Budou věnovány těmto obětem holocaustu:

Pick Josef – vlastnil obchod se střížním zbožím
 Pick Jiří – soukromý učitel
 Picková Olga – v domácnosti
 Spieglová Žofie
 Fischerová Františka - vdova
 Friedmann Gustav – sklenář
 Friedmannová Helena – žákyně
 Friedmannová Berta – v domácnosti
 Hermannová Berta
 Lissau Olga – vlastnila obchod se smíšeným zbožím
 Lissau Eleonora – pomocnice v domácnosti

Za každým z těchto jmen se skrývá životní příběh, který měl bohužel tragický konec.

Zjistit o těchto lidech více informací je již velice obtížné. Díky paní Andrlové ze Sudějova víme například to, čím se někteří živil. Víme, že Helena Friedmannová a Eleonora Lissauová chodily do místního soka. Bertu Hermannovou si paní Andr-

lová vybavuje jako starou a trochu mrzutou dámu, která sedávala na schodech kostela a sledovala dění ve městě. Vzpomíná si i na slova jedné ženy, která při cestě k transportu, pronesla „*My se vezeme, ale vy půjdete pěšky*“. Rádi bychom zde paní Andřelové za její pomoc poděkovali. Díky jejím vzpomínkám si skutečně můžeme uvědomit, jak mnozí z nás laxně přistupují k minulosti a na co všechno je naše společnost schopná zapomenout.

Instalací kamenů zmizelých chceme uctít památku místních obětí holokaustu a zároveň zabránit tomu, aby se na nepředstavitelné běsnění a nacistické zločiny zapomnělo.

V roce 2022 uplyne osmdesát let od transportu místních Židů do Terezína. Do té doby bychom rádi zajistili instalaci dalších kamenů zmizelých. Cílem je vytvořit naučnou stezku Po stopách zmizelých sousedů, kde každá z obětí bude připomenuta. Rádi bychom zmapovali historii místní Židovské obce a chceme zahájit jednání s Židovskou náboženskou obcí v Praze o opravě a úpravě areálu místního židovského hřbitova.

Pokud by kdokoli z Vás chtěl na tento projekt finančně přispět, můžete svůj příspěvek vložit na transparentní účet, který byl za účelem financování naučné stezky zřízen městem Uhlířské Janovice. Číslo účtu je **123-0760660247/0100**.

Dále zde bude možnost přispět do kasiček, které budou umístěny v pokladně Městského úřadu a v Městské knihovně. Za finanční podporu předem děkujeme.

Pokud vše proběhne podle plánů, instalace prvních kamenů zmizelých proběhne na začátku září. O přesném termínu Vás budeme informovat.

**Jakub Michálek
a Renata Bartáková**

Kameny zmizelých

Kameny zmizelých – Stolpersteine jsou kamenné krychličky 10 x 10 x 10 centimetrů, navrhu s mosaznou destičkou a údaji o dané osobě. Instalují se na památku židovských občanů daného města, kteří byli posláni do koncentračních táborů, kde zemřeli. Kameny se vkládají do chodníků, před domy ze kterých odcházeli do transportu.

Z Uhlířských Janovic bylo takto posláno do transportu okolo 40 židovských občanů. Vrátili se pouze dva.

Město UJ se rozhodlo vybudovat stezku „Po stopách zmizelých sousedů“, která by měla připomínat tyto události. Budou položeny kameny, součástí projektu by měla být i úprava židovského hřbitova a informační tabule u bývalé synagogy.

K instalaci prvních 11 kamenů

by mělo dojít **ve středu 2. 9. 2020 od 12. hodin.**

Město UJ také založilo transparentní účet u KB, kam budou moci přispívat občané, organizace atd. Finanční prostředky by měly sloužit k vybudování stezky, nákupu a uložení kamenů, instalování informačních tabulí, tisku prospektů, atd.

Název transparentního účtu:

Po stopách zmizelých sousedů

Majitel transparentního účtu:

Město Uhlířské Janovice

Číslo transparentního účtu:

123-0760660247/0100

Přijďte se podívat na instalaci prvních 11 kamenů. Další kameny plánujeme instalovat v příštích letech.

město Uhlířské Janovice

kameny zmizelých v Sazavě

Stavebnětechnické zajímavosti železniční trati v Ratajích nad Sázavou

Propojení železnice císaře Františka Josefa z Čerčan do Kolína.

Po katastrálním území obce Rataje nad Sázavou vede z několika ohledů zajímavý úsek trati ČD č. 014 Kolín – Ledečko, kterou původně postavila a. s. Místní dráha Kolín – Čerčany – Kácov. Je to úsek mezi stanicemi Rataje nad Sázavou předměstí na km 33 a Rataje nad Sázavou na km 38. Trať je kilometrována z Kolína do Čerčan a tak i kilometráž uvádím. Zatímco trať z Kolína do Nového Dvora nad Sázavou (tak se tehdy jmenovala dnešní stanice Rataje n. S. předměstí) byla slavnostně otevřena 14. 12. 1900, byl zbytek mezi Novým Dvorem a Čerčany a odbočka z Rataj do Kácova a tím i celá trať stejně slavnostně otevřena až po dokončení 1. 8. 1901. Hlavním důvodem čtyřapůlměsíčního zpoždění byla stavebnětechnická náročnost sledovaného úseku, resp. až do Sázavy.

Úsek z Kolína do Nového Dvora se podařilo otevřít dříve než zbytek trati proto, že zde příroda stavbě velké překážky nekladla. Ty nastaly až při nutnosti sestoupit z rozvodí mezi Labem a Sázavou do údolí řeky Sázavy. Byly uvažovány dvě trasy. Kromě té zrealizované existoval i návrh trasy z Uhl. Janovic přes Staňkovice a Úžice přímo do města Sázavy. Uskutečněná trať překonává výškový rozdíl od rozvodí v Ratajské oboře k řece Sázavě cca 140 m. U sledovaného úseku je to 110 m.

Sledovaný úsek je nejen technicky náročný a zajímavý, ale především půvabný. Projedme ho

„dokopce“, tedy z Rataj n. S. na Uhl. Janovice. Nejprve můžeme obdivovat Rataje s jejich hradem a zámekem ze všech možných úhlů, pak dráha sleduje tok Živého (nebo i Živného) potoka pod úbočím kopce Stařechov až k lesu Volavice, kde začínají smyčky, dovádějící trať do otevřené krajiny s krásnými pohledy sázavského údolí.

Technická náročnost tohoto úseku je potvrzena „úředně“. V době stavby se k 1. 1. 1900 konalo sčítání lidu. K tomuto dni bylo v Ratajích napočítáno 1865 osob, kdežto o 10 let dříve a o 20 let později pouze cca 750 osob. Na tomto úseku tedy pracovalo cca 1100 cizích dělníků. V jejich čele stál Ing. Eduard Ponetz, který je v ratajské kronice popsán jako „výtečný zpěvák a hudebně vzdělaný pán“. Vysoký počet dělníků nepřekvapuje. Tento úsek totiž obsahuje kromě dále popsaných staveb tři hluboké zářezy (z toho dva ve velmi tvrdé skále) a množství náspů.

Věnujme se nyní jednotlivým

zajímavým stavbám. Celý úsek je dlouhý 5,6 km (dvě zajímavosti jsou totiž krátce za oběma krajními stanicemi), vede trvale ve stoupání 20 – 25 ‰ po okraji lesního masivu s náročnými vodními poměry.

Začneme tunelem pod lokalitou Kozojedy. Je na km 37,2 – 3, dlouhý 112 m, tunelová trouba má ø 6 m s jedním bezpečnostním ústupkem 2 x 2 m.

Má kamennou vyzdívkou ve skále z velmi tvrdého „ratajského modráku“. Další čtyři tunely jsou směrem na Sázavu.

Ocelový most přes řeku tvoří příhradový nosník s horním obloukem. Má rozpětí 70 m a pilíře pouze na obou březích. Dodaly ho Českomoravské strojírny v Libni a odzkoušen byl teprve několik dní před otevřením trati.

Tři tunelové klenuté propusti pro stálé vodní toky jsou na km 35 (Živý potok těsně pod soutokem s Hubertkou, světlost 4 x 5 m, délka 8,2 m), na km 36,4 (potok Ježovka současně se silnicí z Rata-

jí do Ježovic a Podvek, světlost 4 x 4 m, délka 19,5 m) a na km 36,7 (potok Tůmovka současně s lesní cestou, světlost 4 x 3,7 m, délka 8 m). Vyzděné jsou lomovým kamenem ve vysokém náspu.

Silniční přejezdy (je jich 5) jsou až na silnici Rataje – Ježovice úrovně, jsou opatřeny automatickou signalizací, ostatní výstražnými kříži. V roce 2019 byl traťový úsek z Nového Dvora modernizován instalací zabezpečovacího zařízení se světelnou signalizací.

Zajímavými stavbami jsou tunelové vodní propustky, sloužící většinou odvodnění severního svahu lesnatého kopce Stařechov na kat. úz. Ježovice. Je jich 16 a slouží občasnému průtoku vody, ale i průchodu lesní zvěře k Živému potoku. To je jistě zajímavá skutečnost u této nepřilíš frekventované trati (dnes 9 párů osobních vlaků denně), když např. u velmi frekventovaných dálnic podobné zařízení často chybí nebo je nahrazeno plotem, dělícím krajinu na dva zcela oddělené celky. Propustky mají obdélníkový profil 60 – 90 cm x 120 cm, jsou vyzděny

lomovým kamenem s betonovými nebo pískovcovými stropy. Pouze na km 33,1 je strop klenutý.

Přejezdy obecních a lesních cest a pěšin (těch je 11) jsou opatřeny výstražnými kříži, jeden má dokonce automatickou zvukovou signalizaci a jeden je chráněn omezenou rychlostí vlaku.

Zajímavým objektem je i prostor, využitý provizorní zastávkou 10. 7. 1905. Toho dne se totiž v Ratajích konala slavnostní exkurze České Lesnické jednoty a zastávka sloužila jejich mimořádnému vlaku z Kolína. Odtud pak účastníci putovali pěšky na vrch Stařechov, kde byl k této příležitosti postaven tzv. Kamenný stůl. O sto let později uspořádala Česká lesnická společnost jako následovník původního pořadatele reprízu této slavnosti. Další zplanýrovaný rovný úsek vedle trati byl jako rezerva pro možnost zřízení vlakové zastávky pro obce Podveky, Ježovice a Útěchovstý.

V 26 m hlubokém zářezu na km 36 došlo 12. 1. 1925 ke srážce nákladního vlaku se služební drezinou, na níž zahynuli oba cestující, R. Háek a Ing. K. Urban. Tato udá-

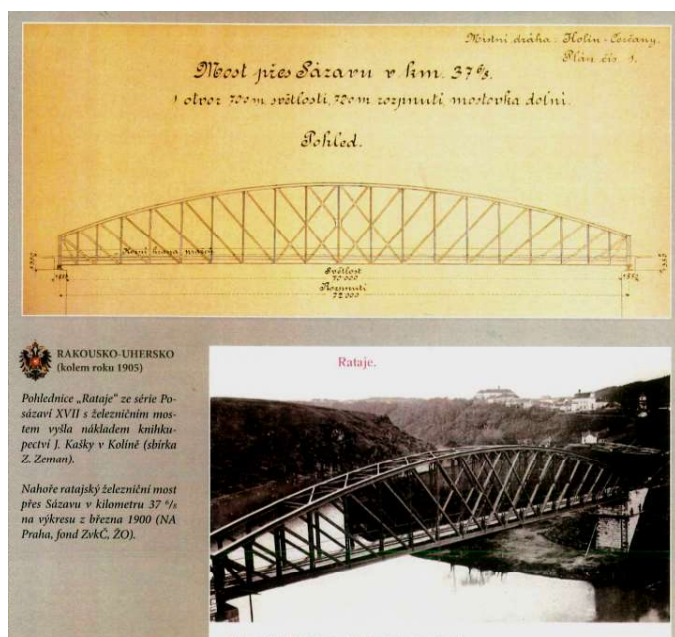
lost je na místě zvěčněna mramorovou deskou s oběma jmény.

Na km 38,3 najdeme obzvláště fotogenické místo. Bezprostředně za tunelem vjíždí trať na výše popsaný most přes řeku a ihned následuje větvení tratí na Kolín a Kácov. Na trojúhelníku mezi oběma tratěmi je postavena nevelká stavba stavědla, ze kterého se obsluhuje tato odbočka. Od postavení trati až dlouho do času první republiky zde kralovala známá postava hradláře pana Lejčka a jeho manželka obstarávala sousední ratajské nádraží. Přípomínkou na tuto dobu jsou dvě vzrostlé lípy mezi větvíci se kolejiemi.

Vzpomínky na počátky provozu posázavské dráhy z pohledu prvních zaměstnanců sepsala paní Magdaléna Bečanová – rodačka z obce Malovidy – ve svém článku ve sborníku „Sázavsko XI“ z roku 2004.

Projetí tohoto úseku trati je skutečným zážitkem, který můžeme každému doporučit. Zajímavosti popsaných staveb však vychutnáte jen pěšky. Šťastnou cestu.

Jiří Vorlíček

Ivan Raimund Niederführ

Ceněný, ale nedoceněný, šlechtic svého řemesla.

Pan Niederführ jako majitel pohřebního ústavu v Uhlířských Janovicích doprovodil důstojně, s noblesou a pokorou na jejich poslední cestě přes 4 tisíce našich blízkých a nyní stojíme jako svědci jeho poslední cesty my, kteří na něj vzpomínáme.

Ivan Raimund Niederführ sám bez nadsázky a s upřímností jemu vlastní nazýval svoji profesi: „Poslední služba lásky“. Od roku 1990 převzal pohřební ústav v Uhl. Janovicích a dlouhých 30 let oddaně sloužil lidem na jejich poslední cestě. Zasloužil se o obnovu výroby tradičních historických kovových rakví, z nichž každá byla originálem svého druhu s vysokou řemeslnou a uměleckou hodnotou. Navázal tak na řemeslné dědictví po mistru Rudolfovi Stahrově, který založil první uhlířskojanovickou výrobu zinkových rakví a vložek v roce 1898.

Nahlíženo optikou dnešního světa, byl pan Niederführ nepřehlédnutelným retro elegantem v obleku, s precizně uvázaným motýlkem a dekorativním nažehleným kapesníkem. Postava, kterou dnes můžete spatřit už jen v prvorepublikových filmech, byl celoživotním obdivovatelem Oldřicha Nového. Však se také objevil na filmovém stříbrném plátně ve filmu Městečko, aneb sláva vítězům, čest poraženým, kam jej obsadil scénárista a režisér Jan Kraus, který ho později i dvakrát přivítal jako hosta ve svém pořadu Show Jana Krause. Pana Niederführa lze blíže po-

znat a lépe proniknout do zákoutí jeho života i tajů jím tak považované profese i v dalších pořadech v České televizi, které jsou o něm natočené.

„Obraz o vztahu člověka k člověku, je vždy i v tom, jak se chová ten dotýčný národ k mrtvým. To je zásadní ukazatel. Mrtvý člověk je bezbranný jako malé děcko a je potřeba s ním zacházet slušně, není hrdinství mu ublížit.“ Takto cituji pana Niederführa, který tuto skutečnost naplňoval profesionálně s dodržemí veškeré etiky a morálních zásad bez zbytku. Každý nebožtík, kterému pan Niederführ posloužil, byl zaopatřen s něhou a úctou nemající takřka obdoby. Musím se přiznat, že bych si sama přála, v případě potřeby, svěřit své ostatky do služeb pana Niederführa. Zvlášť pokud mám srovnání a negativní zkušenosti ze současných poměrů v pohřebnictví, můžeme považovat pana Niederführa za rytíře svého, nám všem tak potřebného,

byť z našich životů často neprozřetelně vytěšňovaného, umění.

Do jaké míry ho k řemeslu dovedlo, formovalo a ovlivnilo jeho dětství, kdy byl od malička konfrontován s tím, že v minulosti přišel po odsunu do koncentračních táborů skoro o celou rodinu svých předků, se můžeme jen domnívat. Tento tragický aspekt pan Niederführ často zmiňoval a nikdy se s ním nedokázal zcela vyrovnat.

Osobně jsem do životního příběhu p. Raimunda vstoupila ve chvíli, kdy byl již nezvratně rozhodnutý, že se jeho život již naplnil. Navzdory naší komplexní péči a hledání společných cest reálné záchrany, nebylo v našich silách zvrátit nevyhnutelné. K naší lítosti nezbylo než přání jeho svébytné osobnosti respektovat a poskytnout mu podporu, pomoc a péči, udržet jeho lidskou důstojnost a odlehčit mu břímě každodenních nesnází na nelehké

cestě odchodu z tohoto světa. Naslouchala jsem a pozorovala, jak v mém vidění zcela předčasně v 54 letech z něj odchází chuť a vůle tady zůstat. Snad roky strávené v extrémně náročném prostředí své profese, tak blízko vedle smrti, z něj předčasně odsála smrt životní energii a smysl na tomto světě nadále setrvávat. Pozorovala jsem být jen 54letého muže, který se choval a mluvil jako starý člověk na sklonku svého života, který jakoby pod tíhou své životní poutě zapomněl na obsah slov radost a naděje. Zlomený muž, který měl jako každý člověk i své neřesti, ale předně byl velmi citlivý, empatický a zasvětil svůj život pomoci druhým, až sám na sebe docela zapomněl. My však nezapomeneme na Vás pane Raimunde Niederführe. Děkuji za to vzácné setkání s Vaší osobností, s člověkem bystrým, sečtělým a s humorem sobě vlastním, naše rozhovory si budu pamatovat navždy a děkuji za Váš odkaz pane Ivane Raimunde Niederführe, který Vás i nás přesahuje.

S panem Niederführem, gentlemanem doby odešla celá jedna éra pohřebnictví a odešel ojedinělý člověk, jehož život stojí za povšimnutí. Jeho životní stylizace nebyla jen prázdnou přetvářkou, jaký se prezentoval navenek, takový byl i uvnitř sebe. Ať jste kdekoliv, věřím, že jste teď našel klid a lásku, které se Vám v životě nedostávalo. Omlouvám se, že jsem pro Vás nemohla udělat víc. Za LCC domácí péči nám bylo ctí posloužit Vám nejen za ty roky, které jste sloužil Vy tak věrně druhým. S respektem a hlubokým uznáním k Vám i Vašemu životnímu po-

slání napsala Marie Bílková – vedoucí zdravotní a sociální péče LCC (P. S. Něco Vám dlužím: Oslovení „Můj brouku“ – přála jsem si, abyste mě tak neoslovoval, odpověděl jste mi, že to ve Vašich očích je to nejvyšší uznání. Vězte, že se již nyní nezlobím a dodatečně Vám to dovoluji s neomezenou platností). Slyště p. Raimunde, měl jste důstojný pohřeb s hojnou účastí, nevěřil jste, že se s Vámi přijdou lidé rozloučit a přišli, takový pohřeb jste si přál. Děkuji za nás všechny, jejichž životní osud jste na Vaší pozemské pouti zkrátil. Čest Vaší památce a klid duši!

Marie Bílková

**Korekce textu: osobní přítel
JUDr. David Felix Ratzenbeck**

při natáčení na Konopišti

Krásné narozeniny v Podvekách

Dne 4. června 2020 oslavil pan **Vladimír Kalaš** z Podvek krásné 70. narozeniny.

Po vážné nemoci je připoután na lůžko, obětavě se o něj stará manželka Jarmilka.

Vychovali spolu 2 kluky a mají čtyři vnoučata.

Obecní úřad Podvekky při osobní gratulaci popřál panu Kalašovi hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let.

Eva Mottlová

Poděkování

**Chtěla bych poděkovat členům
HZS Uhlířské Janovice
za profesionální zásah
26. června 2020.**

Demontáží uvolněného bojleru
zabránili zničení a vyplavení
nového domu.

**Vladimíra Weinlichova,
K Hajkum 936,
Uhlířské Janovice**

Rataje nad Sázavou**květen - říjen 2020****„Prohlídky ratajského zámku“**

Městys Rataje nad Sázavou srdečně zve na prohlídky nově upravených expozic ratajského zámku.

Uhlířské Janovice**červen - prosinec 2020****každá poslední sobota v měsíci****„Trhy na náměstí“**

Opět probíhají pravidelné trhy na náměstí v Uhlířských Janovicích - dle zvyku, vždy poslední sobotu v měsíci. Poslední letošní trhy by měly proběhnout 19. prosince.

Zásmuky**4. července – 30. srpna 2020****„Výstava Bez rámu“**

Město Zásmuky Vás zve do výstavní síně na zámku v Zásmukách. Vystavuje sdružení výtvarníků Bez rámu – obrazy a keramika. Otevřeno: soboty 12.00 – 17.00, neděle 10.00 – 17.00.

Opatovice II**1. srpna 2020 od 15.00****„Luční benefiční slavnost“**

Všichni jste srdečně zváni na benefiční slavnost s bohatým programem.

Uhlířské Janovice**22. srpna 2020****„Letní kino“**

Město Uhlířské Janovice vás zve na promítání filmu Ženská na vrcholu. Deky či židličky s sebou.

Rataje nad Sázavou**29. srpna 2020 od 10.00****„Finále českého poháru v soutěži házení oboustrannou sekerou“**

7. ročník finále soutěže v hodu oboustrannou sekerou, kategorie Junior, Ženy, Muži se uskuteční na hřišti u zámku Rataje nad Sázavou.

Soutěže se zúčastní kvalifikovaní závodníci z celé ČR, kteří splnili kvalifikační limit na soutěžích v Javorníku, Moravských Budějovicích/Kojaticích a na Železné Rudě. Akci pořádá spolek Český Dřevorubec, z. s.

Řádková inzerce

Koupím JAWA, ČZ: moped, skútr, motocykl s doklady i bez. Možno i samostatné díly a vraky. Tel.: 777 58 92 58

š 185 mm
v 275 mm

3000 Kč

š 185 mm
v 135,5 mm

1500 Kč

š 90,5 mm
v 135,5 mm

750 Kč

V našich novinách otiskneme Vaši reklamu či inzerci.
Otiskujeme pouze hotovou inzerci v uvedených rozměrech.
V případě Vašeho zájmu kontaktujte, prosím, redakci,

Otiskneme také řádkovou inzerci

Řádková inzerce firemní je zpoplatněna 1,-/úhoz, řádková inzerce soukromá 0,50,-/úhoz.

Své inzeráty můžete zasílat na e-mail: redakce.mikroregion@gmail.com pod označením „řádková inzerce“.

Aktuální informace a pozvánky můžete sledovat i na našem facebookovém profilu: www.facebook.com/mikroregion.

Máte na srdci něco zajímavého o vaší obci a chtěli byste to sdělit spoluobčanům? Pořádáte besedu, výstavu, koncert či kurz a chtěli byste otisknout pozvánku? Chcete popřát mnoho zdraví svým blízkým nebo uctít výročí těch, kteří tu již s námi nejsou? Neváhejte nás kontaktovat: redakce.mikroregion@gmail.com
Děkujeme za Váš zájem.

Prosíme zasilatele příspěvků, aby ke svým článkům připojovali jména autorů textu a fotografií, případně i popisky k fotografiím. Děkujeme.

Za věcnou správnost textů odpovídají jejich autoři.
Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady.
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu či neotisknutí přijatých textů.

Tiráž

**MIKROREGION UHLÍŘSKOJANOVICKA
A STŘEDNÍHO POSÁZAVÍ**

Vydává

město Uhlířské Janovice

Adresa:

Václavské nám. 6
285 04 Uhlířské Janovice

Šéfredaktorka

Bc. Kateřina Kyjonková
Tel.: 774 851 838
E-mail: redakce.mikroregion@gmail.com

Grafická úprava

Ondřej Kyjonka

Autor hlavičky novin

Bc. Karel Ondra

Redakční rada

Petr Barták (předseda)
Mgr. Soňa Křenová
Ing. Luboš Kubát
Bc. Kateřina Kyjonková
Jana Semerádová
Miroslava Sýkorová

Tisk

LABEL, spol. s r. o.
Česká 1
284 01 Kutná Hora
www.label.cz

Náklad: 2230 ks

Četnost: 12 čísel za rok

Uzávěrka příspěvků do příštího čísla
15. 8. 2020

Předpokládané vydání novin
28. 7. 2020

MK ČR E 18157

VŠE PRO CYKLISTIKU — KOLA | DOPLŇKY | OBLEČENÍ | OBUV | SERVIS

**TURBO
ELEKTROKOLA**

SPECIALIZED

**APACHE
ELEKTROKOLA**

HAIBIHE

UHLÍŘSKÉ JANOVICE 777 022 470
www.kolacalek.cz kolacalek.cz

ŠTÍPANÉ DŘEVO NA TOPENÍ

**CENA OD
690 Kč / 1 prms**

603 327 169

I v nejtěžších chvílích jsme tu pro vás.

POHŘEBNÍ SLUŽBA KAMENICTVÍ

- Bohaté zkušenosti v pohřebnictví a hrobnictví • kompletní zajištění pohřbu po celé ČR, civilní, církevní i z domu smutku • převozy do i ze zahraničí • nová obřadní síň v Sázavě • vzorková prodejna hrobů a hřbitovních doplňků v Uhlířských Janovicích • veškeré kamenické a hrobnické práce
- kopání hrobů • otevření hrobky • oprava hrobů a hrobek • výstavba nových hrobek • exhumace • ukládání urn
- vsypy a rozptyly • zhotovení fotografií na hrob • prodej obalů na urny • prodej váz a svítilen • památné sklo

**nonstop převoz zemřelých
tel.: 773 315 008**

**PROVOZNÍ DOBA
PONDĚLÍ AŽ PÁTEK
9.00 - 15.30 hod.**

Sázava

Sklářská 269
285 06 Sázava
(proti Tesco)

603 895 250

www.pohrbysazava.cz

Uhl. Janovice

Jungmanova ul.,
285 04 Uhl. Janovice
(proti hřbitovu)

